

Fuad Cəfəri**Dadaist şeir**

Bir sarışın qadın,
 bir qaradınmüz piano,
 birdə mən.
 Heç birinnən...
 Yəni, nə pianonu düz-əməlli
 dindirdim -
 hərcənd, unutsam da adını -
 nədə o qadını...

Doğrusu,
 sarışını uydurdum,
 pianomsa əzəldən olmayıb.
 Deyirlər,
 zencilərin orda da bəxti gətir-
 məyib
 yenə bəyazlar qalib gəlib...

2017

Yorğun körpülər

Hər nə qədər zəhərli olsa belə
 Sonra siqaret yandırdım
 Qaranlıqlar tənha qalmasın deyə...
 Fəqət, bu bir məsum istəyiymiş, sən demə.

Sən demə, qaranlıqlar çoxdan quruyub qan içində
 körpülərisə yorulub yellənmir daha intihar ipində.
 Mən isə bir sonsuzluq qədər gecikmişəm...

Torpaqların boyu damlalardan,
 güzgülərin təmizliyi isə ona baxan
 tanrılardan asılıdı.
 Əvvəllər cansız olsa belə,
 birinci şəkillər, sonra çərçivələr gəlirdilər.
 İndi doğum evlərində uşaq yox, çərçivələr bələyirlər.

Bilirsiniz, dünənin ədəbi tərcüməsi xatirədir.
 Xatirələr isə şirin olsa belə səhvlərə bənzəyir -
 Hər zaman kədərli.
 Demokratlar, meritokratlar,
 texnokratlar, aristokratlar -
 hamınız sırayla gecikmişiniz.
 Çün Günəşə gedən yol qarışıq olmaqdan keçirdi.
 Sizsə ayaqlarınızdan üz çevirmişdiniz
 hərcənd, ayaqlarınız hər dəfə ilk sizə baxırdı.

2016